

henvise til de mange Adresser, der ere indkomne i saa Henseende, fra 82 Sogneraad, fra 3 Amtskommuner og en Mængde Landbøforeninger. Da derhos dette Foretagende er meget billigt, og efter hvad der er oplyst i Kommissionens Betænkning, kræver forholdsvis smaa Anlægsomkostninger, synes det mig at være en rimelig Ting, at dette vort gamle Ønske opfyldes. — Med Hensyn til Forbindelsen med Norge vilde jeg gerne, som sagt, have Lov til at berøre det, da det er et Punkt, som er meget vigtigt ikke blot for hele Jylland, men for hele Landet. Vi have jo adskillige Vanskeligheder med vor Kødeksport, det er kendt ogsaa for ærede Medlemmer af dette Ting. Vi have et Marked i Norge, som vi kunne være ene om, naar vi gøre en lille Smule derfor. Fra god Kilde ved jeg, at den norske Regering og Norge i det hele taget vilde sætte overordentlig Pris paa at faa en forbedret Forbindelse i Stand, og man vil bringe store Ofre fra Norges Side. Der som vi vilde bringe det Offer at tilvejebringe en hurtigere Forbindelse mellem Vamdrup og Frederikshavn, saaledes at der kom blot et hurtigt Tog fra Hamborg til Frederikshavn, saa vil man fra Norge sætte 3 Dampskibe i Gang og besørge Trafikken for norske Penge, og saa vil man endda lade den norske Post gaa igennem Jylland. Jeg skal i Forbigaaende nævne, at i Bilagene til Ændringsforslagene til 3die Behandling af Finansloven i Folketinget staar samme Forhold berørt under Nr. 10. Der staar, at den norske Regering har henvendt sig, allerede i 1895, tror jeg, til os, men den danske Regering saa sig nødsaget til at besvare den norske Henvendelse derhen, at man ikke for Tiden saa sig i Stand til at imødekomme den. Saa siges der i Slutningen, at der senere er foretaget en Forbedring i Toggangen i den af den norske Regering ønskede Retning, uden at dette herefter har foranlediget en ny Henvendelse fra den norske Regering. Det er ikke Tilfældet. Der er ganske vist etableret et hurtigt Tog, men det kommer til Frederikshavn adskillige Timer efter, at Dampskibet, som gaar 3 Gange om Ugen, er gaaet til Gøteborg, og adskillige Timer efter, at det norske Skib er gaaet til Norge. Jeg tror, at man i Norge i det hele, men særlig i Kristiania, sætter stor Pris paa denne Forbindelse af Hensyn til, at de mangle ordentlig Kød. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dette, jeg nævner det som noget, Jyderne i første Række sætte Pris paa, for at vi kunne faa et Kødmarked, som vi kunne være ene om,

og som kan blive til Gavn for hele Landet. Jeg tror, at det er nok saa vigtigt som Gedser—Warnemünde Forbindelsen. Det er derfor saare billigt, at Jyderne faa deres Ønske opfyldt, som de have fremholdt i 20 Aar, om denne Bane Viborg—Herning.

Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, som der ikke foreligger Ændringsforslag om, men som ere satte i Forbindelse med Viborg—Herning-Banen, skal jeg udtale mig ganske kort. Langaa—Silkeborg-Banen betragter jeg som nødvendig som Statsbane, jeg tror ogsaa, det vil komme. Hvorvidt man skal fortsætte fra Silkeborg til Bramminge, bliver en Sag, som senere kan overvejes. Det skal jeg ikke udtale mig om, men der er et Forslag, som Flertallet foreslaar, og som jeg ogsaa maa berøre med et Par Ord. Det er Banen Holstebro—Herning. Flertallet foreslaar den anlagt som Statsbane, og jeg tror ogsaa, man maa kunne opnaa Enighed derom. Ganske vist har Kommissionen foreslaaet en Statsbane Holstebro—Give—Vejle, og Regeringsforslaget gaar, saaledes som det er vedtaget i Folketinget, ud paa noget lignende, saa det kunde synes at være lidt vanskeligt at naa til Enighed derom. Men uden at jeg tør indestaa for noget som helst i saa Henseende, er det min personlige Mening, at det dog kunde være muligt. Jeg finder det ret rimeligt, om man foreløbig blev staaende ved en Statsbane Holstebro—Herning, og saa senere tog under Overvejelse, hvad der skulde gøres ved Strækningen Herning—Vejle. — Jeg maa saa berøre Spørgsmaalet om Tilskuddet til Banen Holstebro—Herning. Flertallet foreslaar, at man skal gaa op fra 25,000 Kr. til 40,000 Kr. Jeg tror heller ikke, at denne Uoverensstemmelse vil forvolde videre Vanskeligheder, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man ogsaa der vil kunne naa et Resultat, idet jeg haaber, at Flertallet vil finde det rimeligt at stille denne Egn under de samme Vilkaar som Silkeborg—Herning—Skern-Banen, der i sin Tid kun kom til at betale et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Banemil. Man vilde dog næppe finde det rimeligt, at man nægtede at kræve et Tilskud af 40,000 Kr. fra Danmarks rigeste Egn til Kystbanen, idet man sagde, at denne Egn ikke skulde betale en Øre dertil, hvorimod man her vil forlange, at den fattigste Egn i Landet skal betale et Tilskud af 40,000 Kr. Jeg haaber derfor, at vi ogsaa skulle komme ud over dette Punkt.

Saa er der endelig Statslaanet. Ud-